BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 54-lea | 10 Pagini | EXEMPLARUL { In România: 5 lei / In străinătate: 6 lei | 10 Pagini | Nr. 351 Marți 21 Decembrie 1937

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR ȘI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în țară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

SCĂDEREA CAPITALULUI ANIMAL

Nimic nu atinge azi mai direct soarta cetățeanului și nu-i confiscă mai mult interesul decât saltul continuu al prețurilor pe piață. Iar dintre articolele de primă necesitate, la care scumpetea a atins în ultimul timp proporții fără precedent, carnea ocupă, cu siguranță, locul de frunte. In mai puțin de doi ani, prețul cărnii de vacă s'a scumpit cu peste 100 la sută. Dela 14—16 lei kg., cât era până mai acum un an și jumătate, azi se vinde cu 30—32 lei carnea de rând, cu 36—40 lei antricoatele și vrăbioarele, iar mușchiul zis de vacă și care în realitate e de bou abia poate fi găsit la 80—90 lei kg.

In proporții mai mult sau mai puțin asemănătoare s'au scumpit și celelalte soiuri de carne, inclusiv de pasăre.

Recordul, însă, îl ține carnea de vite cornute, în deosebi de bovine.

Care să fie explicația ?

S'a scos înainte exportul prea intens de bovine din ultimii ani, îndreptat mai ales spre țările Orientului. Dar aceasta nu explică în deajuns scumpetea pe piața internă, cu atât mai mult, cu cât anul acesta — când scumpetea la noi a cunoscut cursurile cele mai ridicate — exportul nostru de bovine a înregistrat scăderi simțitoare în toate țările de debușeu.

Se pare că explicația scumpetei interne la acest articol are un substrat mai grav, pe care l-am relevat de altfel și cu alte prilejuri. Explicația o găsim în numărul prea mare de produși tineri sacrificați pentru consumul intern, ceeace împiedecă procesul natural al refacerii stocurilor de vite mari. Intr'adevăr, după calculele specialiștilor — și aci ne servim de datele d-lui dr. I. Călinescu — din producția totală în viței a țării, care se ridică în mediu la 1.500.000 capete, se taie anual circa 450.000, adică 30 la sută din totalul producției, ceeace este excesiv, de oarece nevoia de reînoire a stocului animal impune ca din fiecare specie să nu se taie mai mult de 25 la sută.

Cu sistemul nostru nesocotit de tăiere înregistrăm astfel un deficit anual de 5 la sută, care, dacă se menține, ne va duce în scurt timp la compromiterea întregului nostru capital de vite. — de altfel și așa destul de redus în raport cu alte țări cu mult mai puțin agricole decât țara noastră.

Deci, urcarea prețului cărnii — și în deosebi a cărnii de vită — se explică prin această scădere progresivă a numărului de bovine, care este o realitate matematic constatată și care, din nenorocire, se accentuează pe fiecare an.

Ne aflăm în fața unei crize serioase a uneia din cele mai importante ramuri de producție și de bogăție a țării: criza numerică a cornutelor mari. Compromiterea acestui capital național ridică probleme prea serioase prin repercusiunile ce poate avea asupra întregei noastre economii, cum și asupra posibilităților de alimentare ale populației, ca ea să nu ne alarmeze, determinând organele de resort să intervie la timp, luând toate măsurile menite să asigure refacerea stocului nostru de animale și reabilitarea economiei de vite la noi.

Și aci nu e vorba numai de o contingentare rațională, în viitor, a numărului de viței destinați sacrificării pentru necesitățile consumului intern: cât, mai ales de o politică zootechnică metodică și de continuitate, încadrată în programe de guvernământ, care, începând dela punerea în valoare a islazurilor comunale, în scopul de a da maximum de folosință și acordând crescătorilor de vite înlesniri și îndrumări de natură să le deștepte interesul pentru această îndeletnicire, să se poată creia stimulentul necesar capabil să facă din fiecare mic cultivator, din fiecare țăran, posesorul unui număr minimal de vite cornute.

In ce privește pe crescătorii specializați în vite de carne, firește, că e nevoe de încurajări speciale, care să-și aibă punctul de sprijin într'o adecuată politică a comerțului de export în vederea asigurării debușeelor și unor condițiuni optime de prețuri și transport.

O delegație a legionarilor polonezi la Roma

Roma, 18 (Rador). — Delegația legionarilor polonezi a adus azi omagii pioase la mormintele Suveranilor Italiei dela Pantheon, Soldatului Necunoscut și fasciștilor morți pentru triumful revoluției fasciste.

Delegația a fost primită apoi de contele Ciano, ministrul afacerilor străine.

Comandantul corpului de armată din Roma a oferit la amiază un dejun în onoarea delegației polone.

Naționalizare, nu colonizare

Chestiunea minorităților, atât în țările moștenitoare de drept ale răposatelor imperii anacronice, cât și țările rămase din ele în hotarele lor etnice, dă naștere la acele adânci neînțelegeri cari fac aproape cu neputință rezolvirea lor. Prin procesul de destrămare, datorit războiului cel mare, starea unora s'a schimbat cu totul față de ceilalți. Unii, dominanți au ajuns minoritari, iar foștii minoritari sunt dominanți.

Cât ne privește, prin întregirea pământului românesc, avem în sarcină un procent de 20 la sută minoritari de obârșii deosebite. In afară de îngrămădirile de lângă hotare, care încingându-le cu un brâu lat sunt o primejdie pentru românism, mai avem înlăuntrul țării mărite, vechile și mai proaspetele colonizări de sași de șvabi, de ucrainieni, foști și actuali minoritari. Secuii, deși sunt revendicați de către maghiari, ar fi, — după chiar părerile etnologilor lor — deosebiți de maghiari din puszta ungară. Ciangăii din inima Transilvaniei, la fel. In Dobrogea, minoritatea bulgară se înrădăcinează din zi în zi mai adânc, din pricina lipsei unei politici de naționalizare acolo.

Zic *naționalizare*, întrebuințarea cuvântului de *colonizare*, care îmbracă de câtăva vreme slabele încercări oficiale (în veci în studiu) de ocrotire a elementelor naționale, fiind nepotrivită.

Colonie înseamnă un așezământ făcut de o nație într'o țară străină, iar colonizarea este o anume înfățișare a emigrării. O strămutare în gloată a unor oameni cari așezându-se într'un loc, își îndrumă toată munca în vederea statornicirii lor în acel loc străin, unde își desfășoara activitatea, în paguba celor de acolo, dacă este vorba de pământ locuit, sau creând o țară nouă, dacă pământul este sterp de oameni

Lăsând deoparte colonizările din vechime sau mai proaspete în alte continente, cât ne privește pe noi, colonizare înseamnă ce au făcut regii unguri, în veacurile XII și XIII când au adus în Transilvania pe Saxoni, fie că ei erau de pe Mosella, fie că erau din Flandra, dându-le privilegii în dauna localnicilor, fapt care n'a împiedecat pe acei coloni să poarte binefăcătorilor lor o ură care a dăinuit până la înapoierea Transilvaniei către România.

Colonizare înseamnă ce au făcut austriacii când, după pacea din Satu-Mare din 1711, au adus pe șvabi în Banat. Colonizare mai înseamnă ce au făcut aceiași austriaci îndată după răpirea Bucovinei, ușurând așezarea, pe acel pământ românesc, a germanilor din Nordul Ungariei, a șvabilor din Banat, a ucrainenilor, lăsându-i să se bucure de foloase neîngăduite băștinașilor moldoveni. Fapt demn de luat în seamă este acela că, deși ucrainienii din Bucovina sunt mai puțin numeroși decât conaționalii lor din Basarabia, care erau asupriți de ruși, ei sunt, totuși, mai primejdioși decât aceștia din urmă, din pricina simțământului național viu păstrat în sufletul lor, exploatat cu tot dinadinsul împotriva noastră, de vechea ocupație străină.

Iată ce înseamnă colonizare.

Cum oare se poate spune că guvernul se gândește la colonizarea cutărui ostrov, sau cutărei regiuni din țara românească cu români, căci nu pot fi decât la ei acasă? Chiar de ar fi vorba de aducerea în țară, pe cale de schimb, a Românilor din Iugoslavia și din Ungaria, prin aplicarea dreptului de preemțiune dat statului prin legea de reformă agrară, totuși nu se poate coloniza România cu Români.

Negreșit că n'am putea decât să avem câștig de pe urma acelui schimb, dar rămâne de văzut cum se face naționalizarea regiunilor minoritare în cari, astăzi, se pătrunde atât de greu, tot din pricina nesfârșitelor *studii* a acelei chestiuni de naționalizare așa de arzătoare pentru neamul nostru. Politica de libertate, bună și dreaptă cât timp este înțeleasă de cei cari se bucură de ea, este primejdioasă când, pe temeiul ei se cer beneficii, fără a da în schimb îndatoriri. Oricum ne sucim, oricum ne învârtim, întâmpinăm peste tot înfăptuirile minoritare.

In secuime nu suntem în stare să punem stavilă *desnaționalizării* românilor de acolo, începută de maghiari și continuată cu pași repezi și astăzi, sub ochii împăienjeniți ai autorităților care „studiază".

Turcii au plecat dela noi, răspunzând chemării lui Atatürk, ca să naționalizeze Turcia nouă. Nu știu ce li s'a dat în schimbul pământului părăsit aci, față de care nu s'a aplicat decât târziu și în parte numai acel faimos drept de preemțiune, lăsând pe bulgari să intre în stăpânirea lui. La noi bieții macedoneni știm cum au fost primiți și ce vitrege sunt autoritățile cu dânșii. Ce se va da românilor timoceni și celor din părțile ungurești? Noui împroprietăriți vor fi siliți să înfrunte greutățile primei așezări și dușmănia minorităților conștiente de rostul lor la hotare. Sprijinul oficial nu li va fi precupețit? Nu vor fi lăsați în voia soartei sub cuvânt că „Românul nu piere"?

Orice ar fi, colonizare poate însemna trimiterea Evreilor în Madagascar, în Ubangi cum fusese vorba, chiar în Palestina părăsită de ei de 2000 de ani, dar nu aducerea în pământul strămoșesc a românilor de peste hotare din pământul vitreg unde sălășluesc. In Dobrogea cei trimiși acolo după 1878, erau „împroprietăriți" cu „coloniști". Cu românul la ei acasă nu se face *colonizare*, ci *naționalizare*. Să se facă numai și cât mai neîntârziat.

EMANUIL HAGI MOSCO

„Libera exprimare a poporului" in Rusia Sovietică

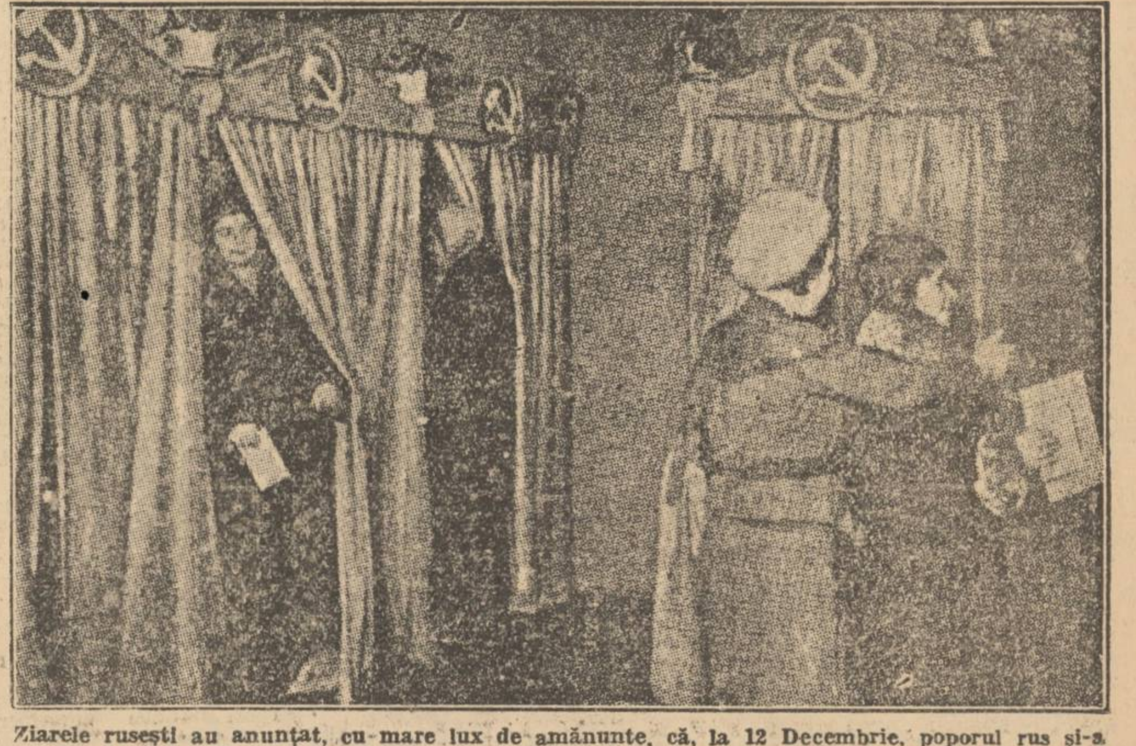

Ziarele rusești au anunțat, cu mare lux de amănunte, că, la 12 Decembrie, poporul rus și-a exprimat voința, „în mod liber", cu ocaziunea alegerilor pentru Consiliul Suprem al U. R. S. S. In clișeul de mai sus se văd „tovarășele bolșevice" intrând în cabina de vot, — cu o mișcare teatrală, anume pentru fotograf, — și având în mână buletinul — pe care primiseră ordin formal să-l voteze, fiindcă altfel le aștepta lista.. purificărilor la zid.

Infrunzesc pomii in Decembrie

In grădina învățătorului Ioan Andrei din Bilciurești-Dâmbovița, au înfrunzit caișii, iar alții au înmugurit ca primăvara. La școala primară au înfrunzit trandafirii.

Misiune militară poloneză la Roma

Roma, 18 (Rador). — O misiune militară poloneză a sosit azi la Roma.

Misiunea întoarce vizita unei delegații militare italiene, care a adus o urnă cu pământ din Palatin pentru mormântul mareșalului Pilsudski.

Comandantul șef al marinei japoneze

Se cunoaște isprava săvârșită de japonezi, cari au bombardat și au scufundat canoniera „Panay", pe bordul căreia se găseau membrii ambasadei Statelor-Unite.

Declarații din sursa cea mai serioasă arată că lucrul a fost premeditat și executat, cu insistență, până la sfârșit, urmărindu-se uciderea tuturor celor de pe vas.

Amiralul Hasegawa, comandantul șef al marinei japoneze, a prezintat Americii scuse formale, fără însă ca prin aceasta chestiunea să se fi închis.

ZIARISTUL MORT LA DATORIE

Intre victimele pierite în urma torpilării vasului american „Panay" de către japonezi, este și ziaristul italian Sandri, mort la datorie...

SOVIETELE RECRUTEAZĂ STRĂINI

Hotărâtă totodată să-și păstreze considerația de capitală a Societății Națiunilor, și să-și apere forma de guvernământ de infiltrațiunile comuniste, Geneva a organizat o apărare efectivă contra inamicului ordinei și civilizației.

De aceea, n'a fost greu guvernului elvețian să constate că îngrijorarea sa fusese depășită de îndrăsneala sovietelor, care au mers până acolo, în cât au operat înrolări de voluntari pentru Spania în diferite localități.

Intrucât însă foile stipendiate de Komintern s'au grăbit să desmintă acea gravă descoperire, autoritățile federale au dat publicitate faptelor stabilite. Este ușor de înțeles stupoarea opiniei publice dintr'o țară atât de refractară imixtiunilor de orice fel, și cu atât mai mult celor sedițioase.

Este sigur — scrie „Journal de Génève" — că „numeroși concetățeni ai noștri au fost atrași de momeala unei plăți și de palavrele recrutorilor".

Inrolarea a durat multe luni.

Printre dovezile fără putință de discuție, autoritățile geneveze posedă chitanțe de angajamente, găsite la comunistul Anderfuhren, unul din agenții principali ai acestei odioase acțiuni, și o listă de elvețieni, cari s'au luptat în Spania, cu indicațiile gradelor lor militare, alcătuită de consilierul național (sic) Boldenmann, care s'a dus și pe câmpul de luptă, spre a repara prin vorbe late și amenințări moralul voluntarilor elvețieni, refugiați de pe front în urma perspectivei neîndoelnice a victoriei naționaliștilor spanioli.

Directorii de scenă din Moscova nu s'au sfiit să instaleze biurouri de recrutare chiar lângă orașul Basel, unde cei prinși cu arcanul unor făgădueli pe cât de trandafirii pe atât de nerealizabile semnau angajamentele.

Din masa acestora, mulți s'au înnapoiat în Elveția, preferind pedepsele prevăzute contra infractorilor la dispozițiunile pentru respectarea neutralității, stării dezastruoase în care îi împinsese sinistra amăgire a Kominternului.

Opinia publică, îndrumată și interpretată de presa conștientă de pericolul unor asemenea uneltiri întreprinse de cartierul general al comunismului, cere cu stăruință să se întindă sancțiunile la toate organele vinovate, prin acțiune sau inacțiune, și în primul rând asupra partidului comunist din Elveția, contra căruia există dovezi că a aprovizionat cu oameni faimoasele brigăzi internaționale de armată roșie pe frontul din Spania.

Și cum în Elveția nu se nesocotesc gândul și sentimentul public ca în alte țări; cum acolo censura nu împiedică presa să interpreteze voința națională și s'o impună, Consiliul federal examinează chestiunea dizolvării partidului comunist, în baza art. 102 din Constituție, care interzice organizațiunile periculoase pentru siguranța Statului.

Iată un prilej pentru demagogia internațională să protesteze contra penetrațiunei spiritului de dictatură și în țara cea mai democrată.

In bulevardul Picpus s'a descoperit un adevărat arsenal camuflat într'o pivniță

D. Max Dormay, ministru de interne a asistat la percheziție

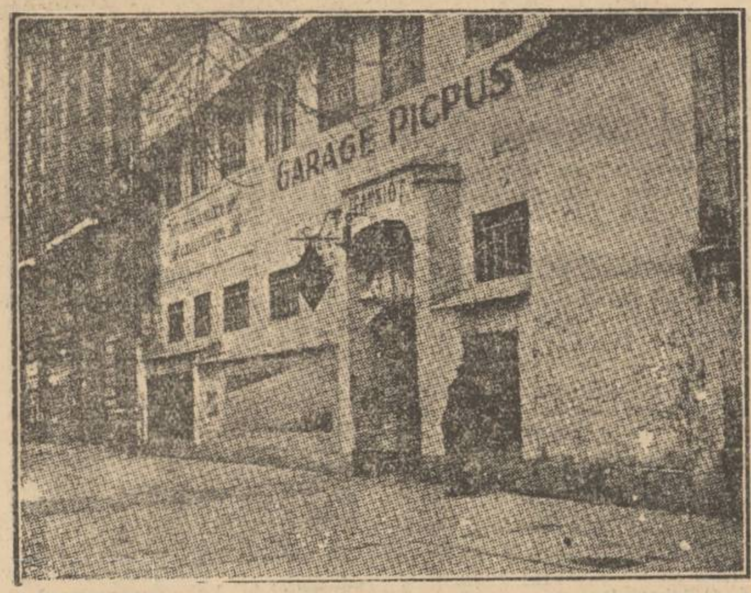

Iată garajul din bulevardul Picpus, unde, — am anunțat la timp, — s'a descoperit un adevărat arsenal compus din arme ultra-moderne.

Paris, 18 Dec. (telegr. part.) Intr'o pivniță din bulevardul Picpus s'a descoperit un adevărat arsenal: 6 mitraliere, 80 de puști, 30 de casete cuprinzând fiecare câte o pușcă germană și una italiană, 2 puști mitraliere, 28 de casete cu grenade, o cantitate considerabilă de cartușe (aceastea descoperite într'un garaj).

Două persoane, amestecate în afacerea „glugilor negre" au fost arestate.

D. Max Dormoy, ministru de interne, a asistat la această importantă percheziție.

Proprietarul garajului, care e ofițer aviator de rezervă, a fost arestat.

Descoperirea s'a făcut în urma unui denunț primit de Siguranța generală.

D. Jeanniot, fost ofițer-aviator, a fost arestat în timpul percheziției. Ministrul de interne acordă o importanță deosebită acestor noui descoperiri.

FILME

— D. procuror general are cuvântul în replică.

— Onorată curte, domnilor jurați, sunt consternat de expunerea apărării. Ați văzut ce a eșit din dezbateri. Se cere achitarea unui soț care omoară cu pândire — ce lașitate! — pe omul presupus că i-ar disputa cu succes grațiile soției sale. Nici o dovadă însă de necredința femeei; simple cochetării, care nu însemnează infidelitate și nu îndreptățesc represalii nici contra ei, nici contra celui de-al treilea. Deci, crima lui n'are nici o scuză. Dar chiar dacă ar fi existat necredință, cine dă soțului dreptul să aplice pedeapsa cu moartea, când societatea este atât de blândă cu acest delict, încât noul cod penal era cât pe aci să-l transforme într'un.... quasi-delict și să-l lase chiar fără ridicola pedeapsă, prin care îl încurajează în loc să-l înfrâneze? Ce? Nu mai există divorțul în codul civil? Dacă jurații, prin achitări prea dese ale criminalilor denumiți „pasionali", când nu merită decât calificativul de „pătimași", vor admite mereu ca divorțurile să fie înlocuite prin asasinate, curtea cu jurați se va condamna singură la moarte, de care se știe că a scăpat cu mare greutate cu prilejul reformei penale. Aveți de ales între achitare și pedeapsă, între criminalitate și societate, între existența și inexistența d-v, d-lor jurați!

— Apărarea are ultimul cuvânt.

— Onorată curte, domnilor jurați, eu voi fi mai scurt decât ministerul public, pentru că citesc verdictul în ochii dv. și vreau ca acuzatul să fie liberat cu un moment mai înainte, ca unul care este adevărata victimă în drama petrecută — căci resping calificarea de asasinat. Vă spunea d-l procuror general că divorțul ajunge spre a descuraja adulterul. Suntem de acord numai cu constatarea că divorțul nu încurajează această faptă urâtă; suntem însă în dezacord cu constatarea că el ar determina un regres al ei. In adevăr, este stabilit că, deși există atâtea divorțuri, există și destule adultere. Intrebare supremă: cum ar putea să fie suprimate acestea? Răspuns fără replică: prin suprimarea tuturor vinovaților de această faptă antifamiliară, antisocială. Când vom ajunge la acest rezultat? Atunci când veți achita pe toți acuzații și acuzatele de felul nenorocitului client. Vă propun oare ceva ne mai auzit, imposibil? De sigur că nu. Achitările d-voastră repetate în asemenea cazuri nu sunt oare o realizare anticipată a ideei mele? De aceea, aștept cu încredere, achitarea prezentă și pe cele viitoare. **Don José**

Drama din strada Regală

Un croitor își împușcă amanta și apoi se sinucide

Sâmbătă seara s'a întâmplat o dramă în str Regală 20, într'o cameră situată la etaj, în casa bloc care corespunde în b-dul I. C. Brătianu.

Un tânăr care venise la servitoarea Ana Farcaș, a tras asupra ei două focuri de revolver și apoi s'a sinucis.

CINE SUNT EROII DRAMEI

D. avocat Cristescu, în apartamentul căruia s'a desfășurat drama, a dat imediat alarma și a înștiințat și Salvarea.

Când internul de serviciu a Salvării a intrat în cameră, a găsit pe eroii dramei morți.

Ana Farcaș avea două gloanțe trase în regiunea inimei, iar croitorul Ludovic Boghin, de 21 ani, din str. Viesparilor 46, avea o rană profundă făcută de glonț în tâmpla dreaptă.

CE A STABILIT ANCHETA

Din partea autorităților au sosit d-nii judecător de instrucție Lazaroneanu, procuror Paul Moscu, chestor de poliție Niculescu, comisar șef Traian Georgescu, Putileanu și Bică Oprea.

S'a stabilit că servitoarea Ana Farcaș, era căsătorită și că soțul său era plasator la cinematograful „Carlton" din clădirea unde s'a întâmplat drama.

De mai bine de șase luni, Ana Farcaș îl cunoștea pe Ludovic Boghin cu care se întâlnea când soțul ei era la serviciu. Aseară, croitorul a venit la servitoare și, cu toate că aceasta era mai în vârstă ca el cu 14 ani, și avea și un copil, Boghin i-a cerut să-și părăsească soțul și să fugă cu el.

Servitoarea a refuzat și a voit să plece din odaie.

Boghin a scos atunci revolverul și a tras două gloanțe în femeie.

Victima s'a prăbușit pe mozaicul din bucătărie și după câteva minute a murit.

Croitorul, văzându-și iubita moartă, și-a tras și ei un foc de revolver în tâmpla dreaptă.

El s'a prăbușit alături de cadavrul servitoarei.

Asupra ucigașului s'a găsit o carte poștală ilustrată cu câteva rânduri în care el arată că preferă să moară decât să fie despărțit de iubită.

Cadavrele au fost duse la Institutul medico-legal.

Elevi iugoslavi, invitați ai MM. LL. Regele Petru II și Regina Marioara

Belgrad, 18. (Rador). — *Regele Petru II a invitat 50 elevi din clasa cincea de liceu din diferite școli secundare din Jugoslavia să vină la Belgrad ca oaspeți ai Săi, timp de mai multe zile.*

Pe de altă parte, Regina-Mamă Maria a invitat, tot la Belgrad, 100 elevi din școalele primare din întreaga țară ca oaspeți ai Săi.

Mari inundații in Albania

Tirana, 18 (Rador). — *Din cauza ploilor torențiale, apele s'au revărsat inundând zonele care mai fuseseră inundate nu de mult.*

Mai multe sate din Albania centrală și sudică sunt acoperite de ape. Comunicațiile între Elbassan și Pogradec au fost întrerupte.

Din cauza revărsării fluviilor Drino și Bojana, din Albania de nord, circulația a fost întreruptă și între Scutari și Alessio.

Ploile continuă.

SCRISORI DIN LONDRA

DIPLOMAȚIE ȘI PUTERE

de AUGUR

Londra, Decembrie

Pentru asigurarea succesului oricărei acțiuni în domeniul relațiilor internaționale, este absolut necesară cooperarea a doi factori: o bună diplomație și forță reală. Arta negociatorului dă faliment până la urmă, dacă nu există argumentul forței reale care să-l sprijine la nevoie, iar lovitura de forță își greșește ținta, dacă nu există un diplomat care s'o conducă. Mai trebuie însă ca acești doi factori — diplomație și putere — să existe în doza voită și să fie intim legați unul de altul.

N'avem nevoie să revenim asupra motivelor binecunoscute care au făcut ca astăzi, la 18 ani după pace, diplomația națiunilor democrate să fie lipsită de sprijinul forței reale. Nu vom face aci, pentru a suta oară, procesul Ligii Națiunilor și nici a ideologilor, cărora le datorim starea noastră de slăbiciune prezentă. E suficient să spunem că reînarmarea britanică deși urmată cu înfrigurare, n'a ajuns încă la nivelul diplomației și atâta vreme cât acești doi factori nu vor putea lucra armonios împreună, acțiunea Marei Britanii în lume trebue să fie, vrând nevrând, mai puțin energică decât o cere apărarea intereselor sale naționale și esențiale.

Situația creiată în China de agresiunea japoneză este un exemplu de neputința unei diplomații lipsită de sprijinul unei forțe reale. Marea Britanie și Statele-Unite, spre a nu vorbi decât de principalele interesate, nu au în Extremul Orient elemente de forță suficiente spre a sprijini acțiunea reprezentanților lor diplomatici. Ambasadorii lor la Tokio vorbesc cu demnitate, având în acelaș timp sentimentul unui mare gol la spatele lor. Căci flotele de război și corpurile expediționare sunt prea departe ca s'aducă argumentul lor puternic întru întărirea limbajului notelor diplomatice. Dela războiul mondial, Marea Britanie a neglijat să aibă o forță navală predominantă în Pacific. O alianță veche de treizeci de ani cu Japonia a fost denunțată, după încheerea păcii, spre a face plăcere canadienilor și americanilor. Ar fi trebuit să urmeze în

(Continuare în pag. 2-a)